

- 4) Artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 ska tolkas så, att den i princip inte utgör hinder för att ett vägtransportföretag betalar en bonus till sina förare som beräknas på de besparingar som uppnås i form av en minskad bränsleförbrukning i förhållande till tillryggalagd sträcka. En sådan bonus skulle emellertid strida mot förbudet i nämnda bestämmelse om den, i stället för att endast vara kopplad till bränslebesparingen, belönade sådana besparingar i förhållande till tillryggalagd körsträcka och/eller transporterad godsmängd på ett sätt som uppmuntrar föraren till beteenden som skulle kunna äventyra trafiksäkerheten eller innebära en överträdelse av förordning nr 561/2006.

(¹) EUT C 95, 23.3.2020.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 8 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Rádio Popular – Electrodomésticos, SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-695/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2006/112/EG – Mervärdesskatt – Undantag från skatteplikt – Artikel 135.1 a – Begreppen ”försäkringstransaktioner” och ”tjänster med anknytning till sådana transaktioner som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter” – Artikel 174.2 – Avdragsrätt – Proportionellt avdrag – Tilläggsgaranti för hushållsapparater och it- och telekommunikationsartiklar – Begreppet finansiella transaktioner)

(2021/C 338/03)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Rádio Popular – Electrodomésticos, SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Domslut

Artikel 174.2 b och c jämförd med artikel 135.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den inte är tillämplig på förmedlingstransaktioner vid försäljning av tilläggsgarantier som utförs av en beskattningsbar person inom ramen för dennes huvudsakliga verksamhet, vilken består i försäljning av hushållsapparater och andra artiklar på området för informationsteknik och telekommunikation. Den omsättning som kan hänföras till dessa transaktioner ska därför inte undantas från nämnaren i det bråk som används vid beräkningen av den avdragsgilla andel som avses i artikel 174.1 i direktivet.

(¹) EUT C 406, 2.12.2019.)